

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 11616 af 21/12/2015 (Gældende)

Offererstatningslovens §§ 1 og 10 - plejepersonales mv. tilskadekomst i arbejdstiden, nævnets j.nr. 15-520-06290

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Erstatningsnævnet, j.nr. 15-520-06290

Offererstatningslovens §§ 1 og 10 - plejepersonales mv. tilskadekomst i arbejdstiden, nævnets j.nr. 15-520-06290

Under sit arbejde som støttepædagog på en institution for personer med fysiske handicaps blev ansøger umotiveret slået flere gange i ansigtet og på kroppen af skadevolder. Efter episoden udfyldte ansøger et belastningsskema og krydsede af ved ”nej” til, om der skulle ske politianmeldelse. Arbejdsgiver oplyste, at arbejdsgiver ikke havde anmeldt forholdet på grund af ansøgers afkrydsning ved ”nej” og på grund af forholdets karakter. Ansøger anmeldte ca. 1 år efter episoden forholdet til politiet, da det – i forbindelse med afhøring til en anden voldsepisode begået på institutionen mod ham – stod ham klart, at forholdet ikke var anmeldt.

Politiet sigtede efterfølgende skadevolder for vold mod ansøger og beskikkede en forsvarer for ham. Politiet meddelte skadevolder et tiltalefrafald under henvisning til, at skadevolder efter at have begået forholdet mod ansøger, var dømt i en anden straffesag og ikke kunne antages at ville have fået en strengere straf, hvis ansøgers forhold havde været taget med under dommen. Et tiltalefrafald indebærer, at den pågældende betragtes som skyldig i det pågældende forhold, og tiltalefrafaldet noteres på straffeattesten.

Nævnet fandt ikke at kunne lægge til grund, at den manglende politianmeldelse skyldtes pædagogiske og/eller behandlingsmæssige hensyn til skadevolder. Nævnet fandt imidlertid alligevel grund til at dispensere fra den sene politianmeldelse i medfør af § 10, stk. 2. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at nævnet efter fast praksis dispenserer fra kravet om politianmeldelse, hvis der bliver afsagt en fældende dom i sagen. I denne sag blev der ganske vist ikke afsagt en fældende dom, men det skyldtes alene straffeprocessuelle omstændigheder. Der var således i sagen gjort op med skyldsspørgsmålet, ligesom nævnet lagde til grund, at skadevolder – hvis ikke de pågældende omstændigheder havde gjort sig gældende – ville være blevet dømt i sagen.